

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/1411/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113228437
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6113228437.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, v mene ktorej koná JUDr. Andrea Cviková, konateľ a advokát, proti odporcovi B. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XXXX/X, XXX XX K. K., za účasti vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľa VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, zastúpeného advokátom JUDr. Patrikom Podhorským, so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, v konaní o zaplatenie 2 091,35 Eur s príslušenstvom o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/88/2014-38 z 9. septembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol a rozhodol o trovách konania zrušuje a v tomto rozsahu vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom čiastočne vyhovel návrhu navrhovateľa tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 303,- Eur spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 03. 07. 2011 až do zaplatenia v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Výšku priznanej sumy zdôvodnil okresný súd tak, že písomná zmluva o úvere nebola medzi účastníkmi uzavretá z dôvodu, že sa nezhodujú údaje v žiadosti odporcu o poskytnutie revolvingového úveru s údajmi, ktoré vyplnil na tejto žiadosti navrhovateľ v časti o schválení revolvingového úveru. I keď pre uzavretie zmluvy písomnou formou podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu, ale v danej veci nie je možné hovoriť o akceptácii návrhu (žiadosti) zo strany navrhovateľa, ale o novom návrhu, ktorý by mal odporca písomne prijať alebo odmietnuť v zmysle § 44 Občianskeho zákonníka. V konaní však nebolo preukázané, že by odporca následne urobil ďalší písomný úkon, z ktorého by vyplynulo, že by nový návrh navrhovateľa prijal. Absencia dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných písomných prejavov vôle zmluvných strán v časti údajov o výške RPMN pre úver a revolving má za následok, že nebola dodržaná obligatórna písomná forma zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo má za následok, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná. Keďže účastníci uzavreli neplatnú zmluvu o úvere, sú podľa § 457 a § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka povinní si titulom bezdôvodného obohatenia vrátiť navzájom poskytnuté plnenia. Z karty klienta mal súd preukázané, že odporcovi bola navrhovateľom vyplatená čiastka 1 277,05 Eur ako úver, z ktorého odporca už splatil 974,05 Eur. Rozdiel týchto súm je práve 303,- Eur, ktoré okresný súd navrhovateľovi priznal a vo zvyšku súd návrh navrhovateľa zamietol. Súď ďalej konštatoval, že aj v prípade, ak by bola písomná forma zmluvy o úvere dodržaná, úver by sa považoval za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu chýbajúcich náležitostí zmluvy v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z. a zmätočného údaju o výške RPMN. Úrok z omeškania priznal okresný

súd navrhovateľovi podľa § 369 Obchodného zákonníka len zo sumy 303,- Eur od splatnosti dlhu do zaplataenia a vo zvyšku aj v tejto časti návrh zamietol.
Odporca mal v konaní čiastočný úspech, ale náhradu trov konania si neuplatnil.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ v tej časti, v ktorej bol jeho návrh vo zvyšku zamietnutý. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), c), d), e) a f) O. s. p. Závery okresného súdu, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8200027580 neobsahuje predpísané náležitosti a že nedošlo k uzavretiu dohody o výške RPMN označil za nezákonné. Závery súdu vzišli z neopodstatneného predpokladu, že by údaj o hodnote RPMN mal byť výsledkom dojednávania medzi zmluvnými stranami. Údaj o RPMN sa určuje na základe takých údajov, ktoré sú výsledkom dohody zmluvných strán. V žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru sa uvádza údaj o predpokladanom RPMN. Presný údaj o RPMN sa v prípade revolvingového úveru môže uviesť až keď je úver poskytnutý. Pri podaní žiadosti o úver však údaj o dátume vyplatenia úveru nie je známy. Dátum vyplatenia úveru sa stane známym až pri schválení úveru. Z toho dôvodu sa údaj o RPMN môže odchyľovať, ale len smerom dole. Túto skutočnosť nie je možné hodnotiť ako zmenu návrhu na uzavretie zmluvy, pretože žiadateľ o úver nenavrhuje žiadny konkrétny dátum, kedy má byť úver vyplatený. Časové vyjadrenie celkových nákladov v podobe nižšej RPMN ako je uvedená v žiadosti o poskytnutie úveru je takou zmenou, výhradou či doplnením, ktoré by spĺňalo predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Rovnako nie je správny záver okresného súdu o chýbajúcich náležitostiach zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluva obsahuje určenie počtu splátok, tiež dátum jej splatnosti v jednotlivých mesiacoch a údaj o splatnosti prvej a poslednej splátky vyplýva z oznámenia veriteľa o schválení úveru a tiež zo splátkového kalendára. Hodnota RPMN sa určuje podľa zákonom predpísaného postupu. Okresný súd k výške RPMN nevykonal žiadny dôkaz. Jeho závery nevychádzajú zo zákonom stanoveného vzorca. Údaj o RPMN vyjadruje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom presne podľa počtu dní trvania zmluvy, na rozdiel od údajov o úrokovej sadzbe, ktorá je určená per annum a bez ohľadu na trvanie zmluvného vzťahu.

V otázke odplaty za poskytnutý úver okresný súd neaplikoval zákon č. 258/2001 Z. z. v spojení s § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy správne. Na posúdenie odplaty za poskytnutý úver mal okresný súd aplikovať ustanovenia § 3 ods. 10 a 11 zákona č. 258/2001 Z. z., keďže úver poskytnutý odporcovi mal charakter spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 258/2001 Z. z. a táto skutočnosť vylučuje aplikáciu ustanovenia § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy 26. marca 2010, podľa ktorého platilo, že ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy. Sám okresný súd v rozhodnutí zdôraznil, že odporcovi bol poskytnutý úver podľa zákona č. 258/2001 Z. z. Tento zákon v § 3 ods. 10 v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy zakotvoval iba to, že odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku ustanovenú nariadením vlády. Nariadenie vlády č. 238/2008 Z. z., ktorým sa ustanovuje výška, ktorá nesmie prevýšiť odplatu za poskytnutie spotrebiteľského úveru ustanovovala za rovnaký spotrebiteľský úver, aký bol poskytnutý odporcovi maximálnu výšku odplaty až do 79,08 %. Výška odplaty za úver poskytnutý odporcovi bola v súlade s platnou právnou úpravou. Ak zákon v otázke odplaty výslovne vymedzil určitú prípustnú hranicu odplaty z hľadiska jej výšky, potom takto vymedzená hranica nemôže byť negovaná cez právne neurčitý pojem dobrých mravov. Odporuje tomu aj základný princíp aplikácie práv - lex specialis derogat lex generalis. Okresný súd posudzoval výšku odplaty v rozpore so zákonom podľa odlišných kritérií než boli stanovené na posudzovanie primeranosti odplaty zákonným predpisom.

Navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmeniť a návrhu vyhovieť.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej „O. s. p.“) iba v rozsahu odvolania navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľ ani odporca sa konania nezúčastnili. Okresný súd pri rozhodnutí vychádzal len z listinných dôkazov predložených navrhovateľom. V karte klienta, z ktorej pri určení výšky bezdôvodného obohatenia okresný súd vychádzal je uvedené, že odporcovi bol dňa 1. apríla 2010 na základe jeho

žiadosti z 18. marca 2010 vyplatený úver vo výške 1 277,05 Eur, z čoho odporca splatil 974,05 Eur a preto navrhovateľ voči nemu eviduje ešte pohľadávku vo výške 2 091,35 Eur. V ďalej časti tejto listiny sa uvádza, že túto svoju pohľadávku si navrhovateľ uplatnil 03. 07. 2011 žalobou zo 16. januára 2012 na rozhodcovskom súde, ktorý aj vo veci rozhodol 5. marca 2012 pod sp. zn. RK-237/12-MK o dlhu ku dňu podania žaloby vo výške 2 091,35 Eur a spolu s trovami konania navýšenú na 2 438,30 Eur. O tejto skutočnosti sa však navrhovateľ v návrhu nezmieňuje a nevšimol si ju ani okresný súd alebo ju nevyhodnotil.

Podľa § 35 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014 doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podmienky konania sú procesné podmienky, ktorých splnenie si musí súd všímať v každom štádiu konania. Okresný súd neskúmal, či prejednaníu tejto veci nebráni ustanovenie § 159 ods. 3 O. s. p., keď sa nezaoberal tým, o akom nároku vo vzťahu k úverovej zmluve č. 8200027580 rozhodol rozhodcovský súd rozsudkom sp. zn. RK-237/2012 z 5. marca 2012. Pre účely doplnenia dokazovania v tomto smere žiadal odvolací súd od navrhovateľa odpoveď na otázku, či rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-237/2012 z 5. marca 2012 uvedený na karte klienta Ján Jamnický sa týka pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 8200027580 z 26. 03. 2010 uplatnenej v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 13C/88/2014 a žiadal od navrhovateľa kópiu rozsudku rozhodcovského súdu, ale zástupkyňa navrhovateľa na túto žiadosť odvolacieho súdu žiadnym spôsobom nereagovala. Procesné podmienky si musí súd všímať v každom štádiu konania z úradnej povinnosti. Prvostupňový súd si túto povinnosť vyplývajúcu z § 103 O. s. p. nesplnil, preto je možné konštatovať, že vo veci rozhodol predčasne bez vyriešenia otázky, či môže súd o návrhu konať alebo prejednaníu veci bráni prekážka res iudicata. V prípade existencie tejto prekážky by prichádzalo do úvahy zastavenie konania podľa § 104 ods. 1 O. s. p. a nie meritórne rozhodnutie o návrhu navrhovateľa.

Úlohou okresného súdu bude po vrátení veci zistiť od účastníkov, ktorý rozhodcovský súd vydal rozsudok sp. zn. RK-237/2012 dňa 5. marca 2012, oboznámiť sa so spisom tohto rozhodcovského súdu za účelom skúmania podmienok konania. Pre ďalší efektívny postup okresného súdu považuje odvolací súd za potrebné poukázať na rozhodnutia riešiace otázku, za akých podmienok tvorí rozhodcovský rozsudok prekážku veci rozsúdenej, napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/27/2011 z 29. januára 2015, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4MCdo/8/2012 z 26. februára 2013, ale aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 25/2014 z 22. januára 2014. Ak okresný súd dospeje k názoru, že rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-237/2012 z 5. marca 2012 netvorí prekážku veci rozsúdenej, opätovne o návrhu navrhovateľa, v časti ktorej bol zrušený rozsudok okresného súdu rozhodne a vyporiada sa aj s námietkami navrhovateľa prednesenými v odvolaní. Prvostupňový súd rozhodne aj o námietke navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu doručenej Okresnému súde Banská Bystrica 01. 12. 2014 na č. I. 64 spisu.

V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd aj o trovách odvolacieho konania v súlade s § 224 ods. 3 O. s. p.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.